

forhold til udviklingen af det her område. Det er jo oftest personalet, der står som de skyldige, hvis der sker noget. Derfor er det vigtigt, at man prøver at kigge på lovgivningen og de rammer, der er omkring, hvordan personalet skal agere i forhold til senildemente, og hvilke ansvars-pålæggelser man kan give personalet, hvis en senildement faktisk forlader plejehjemmet. Det kunne vi godt tænke os at man fik set lidt mere på.

Måske kommer der svar under det udvalgsarbejde, der er sat i gang. Men i hvert fald mener vi, det er vigtige spørgsmål, både indretning af plejehjemmet på en ordentlig måde, så det svarer til de ældres behov, og sikring af, at personalet ikke er dem, der sidder med aben, hvis det går galt. Men de senildemente skal ikke overvåges elektronisk.

Sonja Albrink (CD):

Man kan forholde sig ideelt til dette beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet og sige: Ikke tale om, det er uværdigt.

Det er et lille antal mennesker med demens, der udgør et problem, og socialministeren har i sin tale sagt, at det måske drejer sig om ganske få på et plejehjem, der kan tænkes at forvilde sig uden for hjemmets netværk og enemærker og derved risikere at komme galt af sted.

Så burde det kunne lade sig gøre at undgå brug af tvang og elektroniske mekanismer og i stedet indrette afskærmede enheder og have den personalenormering, der er nødvendig.

Omvendt kan man aldrig gardere sig hundrede procent, og er brug af elektroniske hjælpemidler, der ganske skånsomt er med til at sikre hjælpeløse mennesker, der alligevel ikke lænere evner at fatte, hvad der er med og imod deres egen vilje, så ikke at foretrække både for den demente og de pårørende og også for personalet, der må føle et urimelig tungt ansvar, hvis det går galt og en beboer kommer rigtig galt af sted?

Der kan siges både for og imod, og jeg synes, socialministeren har givet en god og sober fremstilling af de dementes problemer, uanset hvilken boligform vi taler om.

Også omtalen af retssikkerheden og de konsekvenser, der følger af at anvende tvang eller elektronisk overvågning, vil jeg gerne give CD's tilslutning til. Og vi er enige med ministeren i, at der i hvert fald ikke skal gennemføres nogen lovgivning før efter afslutningen af den undersøgelse, der er i gang, og før arbejdet i Udvalget

for Psykisk Handicappedes Retssikkerhed er færdigt.

Jeg må på CD's vegne meddele, at vi ikke kan støtte Fremskridtspartiets forslag.

Pia Kjærsgaard (DF):

Ligesom jeg føler, at det er tilfældet med de øvrige ordførere, så ved jeg heller ikke rigtig, hvad jeg skal sige til det her forslag om elektronisk overvågning af senildemente – en alvorlig sygdom, ikke mindst for den syges pårørende.

For Dansk Folkeparti er det den personlige pleje og omsorg, der er det allervigtigste, samt et velfungerende personale, der også selv føler, at det har den tid, der skal til for at pleje de demente omsorgsfuldt. Der bør naturligvis sættes både nødvendige ressourcer og nødvendig uddannelse af. Det er åbenlyst for enhver, at det ikke fungerer efter hensigten.

Elektronisk overvågning må under alle omstændigheder kun iværksættes, hvis det ene og alene er for at beskytte den enkelte og ikke for at overvåge.

Jeg synes ikke, det er Jordens bedste forslag, det må jeg nok sige, og jeg tror, at ordførerne er nogenlunde enige i, at de forberedende opgaver, der er i gang i øjeblikket, og de redegørelser, vi skal have, skal på bordet, for det, der må være det primære, er at forbedre forholdene for denne her gruppe.

Jeg er ikke sikker på, at det her er den rigtige måde.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er klart af den opfattelse, at vi skal have forbedret vilkårene for de demente. Fremskridtspartiet er klart af den opfattelse, at vi skal have både bedre og mere personale til at tage sig af de demente. Det er en selvfølge, som vi har påpeget igen og igen, og derfor er det en selvfølge, som ikke er udtrykt særlig specifikt i forslaget. Vi tog det som en selvfølge, at det er noget, vi alle er enige i her i Folketinget. Naturligvis skal vi have bedre vilkår for de demente.

Dér, hvor vi tager fat, er dér, hvor der er nogle mangler i øjeblikket. For sagen er jo, at selv om man ansatte en masse personale, så ville det ikke være muligt i døgnets 24 timer at mandsopdække hver eneste dement og være sikker på, at der ikke kunne ske noget. Der vil opstå situationer, hvor der er en dement, der søger mod udgangen, forlader plejehjemmet og går ud i trafikken og andre steder. Og specielt i vintermånederne har vi jo altså desværre set nogle